

ПОРАДИ БАТЬКАМ: ЯК ОЦІНЮВАТИ ШКІЛЬНІ "УСПІХИ" СВОЇХ ДІТЕЙ

З боку батьків у стосунках зі своїми дітьми необхідно зменшувати хворобливість переживань дітей з приводу невдач, допомагати їм емоційно переборювати ситуації, які пов'язані зі шкільними оцінками. Похвала необхідна, але треба вказати на помилки, недоліки, неточності.

Як ставитися до шкільної оцінки в сім'ї? Як зробити так, щоб ваше ставлення позитивно впливало на вашу дитину, а не пригнічувало її ще більше?

Правило 1: заспокойтеся. Сконцентруйте свою увагу на диханні: один, два, три.....десять... Відчуйте спокій, рівновагу. Згадайте про свої колишні "успіхи". "Постійте в черевиках" своєї рідненької дитини. А тепер можна починати розмову, а може... тільки послухати дитину, співчуваючи її бідам, а може... допомогти розібратись у складній теоремі, а може... **Пам'ятайте**, що спілкуватися в люті, роздратуванні - все одно, що включити в автомобілі "газ" і натиснути на гальма.

Правило 2: не поспішайте: старий, вічний педагогічний гріх. Ми очікуємо від дитини "все й одразу". Ми вимагаємо негайних успіхів, іноді не отримуємо їх, але при цьому навіть не уявляємо, як нашкодили. Нам потрібно, щоб дитина вчилася сьогодні добре, ми примушуємо її - вона вчиться, але стає "зубрилкою" і ненавидить учення, школу, а може й ... вас.

Правило 3: безмежна любов: Ви любите свою дитину, незважаючи на її "успіхи" в школі. Вона відчуває вашу любов, і це допомагає їй бути впевненою в собі і подолати невдачі. А як же ставитися до невдачі? Вона вас засмучує і... все.

Правило 4: не бийте лежачого:» двійка", а для когось і "четвірка" - достатнє покарання, тому недоцільно двічі карати за одні й ті ж помилки. Дитина очікує від батьків не докорів, а спокійної допомоги.

Правило 5: щоб позбавити дитину недоліків: намагайтеся вибрати той, якого ви найбільше хочете позбавитися, і говоріть тільки про нього.

Правило 6: вибирайте найголовніше: порадьтеся з дитиною, почніть з ліквідації тих шкільних труднощів, котрі найзначніші для неї. Але якщо вас турбує, наприклад, швидкість читання, не вимагайте одночасно і виразності, і переказу.

Правило 7: головне - хваліть виконання, а критикуйте невиконання: дитина схильна будь-яку оцінку сприймати глобально, вважати, що оцінюють всю її особистість. У ваших силах допомогти відокремити оцінку її особистості від оцінки її роботи.

Правило 8: найважче: оцінка повинна порівнювати сьогоднішні успіхи дитини з її власними вчорашніми, а не тільки з державними нормами оцінювання та успіхами - неуспіхами сусідського Івана.

Правило 9: не скупіться на похвалу: будуючи стосунки з власною дитиною, не орієнтуйтеся тільки на шкільні оцінки. Нема такого двієчника, котрого не має за що похвалити.

Правило 10: виділіть у морі помилок острів успіху, на якому зможе триматися, укорінюватися дитяча віра у Себе і в успіх своїх навчальних зусиль. Оцінювати дитячу працю потрібно досить індивідуально, тактовно. Саме при такій оцінці в дитини нема ні ілюзії повного успіху, ні відчуття повної невдачі.

Правило 11: ставте перед дитиною найбільш конкретні та реальні цілі, і вона спробує їх досягти. Не спокушуйте дитину цілями, яких неможливо досягти.

Правило 12: не рвіть останню нитку. Досить часто дорослі вимагають. Щоб до занять улюбленою справою (хобі) дитина виправила свою успішність у навчанні. У ряді випадків така заборона має стимулюючий характер і справді спонукає дитину до навчання. Але буває це тоді, коли справи з навчанням ще не дуже запущені і до нього ще є інтерес. Якщо зацікавленості вже нема, а в дитини є хобі, сфера живого інтересу, то треба не забороняти, а всіляко підтримувати, бо це саме та ниточка, за яку можна "витягнути" дитину до активного життя у навчанні.

Для того, щоб ці правила виявились ефективними, необхідно їх об'єднати: дитина повинна бути не об'єктом, в співучасником власної оцінки, її слід навчити самостійно оцінювати свої досягнення.

Уміння себе оцінювати є необхідним компонентом уміння вчитися - головного засобу подолання труднощів у навчанні.